

**PROVÁDĚCÍ USTANOVENÍ, KTERÝMI SE ŘÍDÍ ČINNOST DELEGACÍ
A OSOB VYSLANÝCH NA PRACOVNÍ CESTY MIMO EVROPSKOU
UNIÍ**

ROZHODNUTÍ KONFERENCE PŘEDSEDŮ

ZE DNE 29. ŘÍJNA 2015¹

KONFERENCE PŘEDSEDŮ

- s ohledem na čl. 212 odst. 5 jednacího řádu Parlamentu, podle něhož prováděcí ustanovení pro práci delegací přijímá Konference předsedů na návrh Konference předsedů delegací,
- s ohledem na návrh Konference předsedů delegací ze dne 2. dubna 2014,
- s ohledem na jednání Konference předsedů dne 4. července 2013,
- s ohledem na čl. 22 odst. 4, čl. 27 odst. 4, čl. 27 odst. 7, čl. 30 odst. 2 a 3, články 212 a 214 a na přílohu VI oddíly I, II a III jednacího řádu Parlamentu,

přijala tato prováděcí ustanovení:

OBECNÁ USTANOVENÍ

*Článek 1
Oblast působnosti*

Tato prováděcí ustanovení upravují činnost stálých meziparlamentních delegací a pracovní cesty mimo Evropskou unii v rámci jednacího řádu Parlamentu a případně příslušných rozhodnutí předsednictva a mezinárodních právních nástrojů.

*Článek 2
Definice*

Pro účely uplatňování těchto prováděcích ustanovení:

1. se „stálou meziparlamentní delegací“ rozumí každá
 - meziparlamentní delegace (článek 212),
 - delegace v jednom či několika výborech pro parlamentní spolupráci² (srov. přílohu VI oddíl I poslední odstavec jednacího řádu Parlamentu a rozhodnutí přijatá Parlamentem dne 10. března 2004 a dne 14. září 2004) nebo

¹ Tímto se mění rozhodnutí ze dne 10. dubna 2014 a začleňují aktualizované odkazy z prosince 2014, aby byl zajištěn soulad s jednacím řádem a jinými příslušnými ustanoveními, a ze září 2015, jimiž byla pozměněna příloha I s cílem aktualizovat názvy několika meziparlamentních delegací.

- delegace ve smíšeném parlamentním výboru³ (článek 214) vytvořená v souladu s jednacím řádem Parlamentu a případně příslušnými mezinárodními právními nástroji nebo
 - delegace v parlamentním shromáždění;
2. se „delegací“ rozumí
- jakákoli stálá meziparlamentní delegace a
 - delegace ad hoc
3. a „meziparlamentním setkáním“ se rozumí každé oficiální setkání stálé delegace s jejím protějškem ze třetí země nebo s mezinárodní organizací vně EU.

Článek 3 *Zásady činnosti delegací*

(1) Delegace udržují a rozvíjejí mezinárodní kontakty Parlamentu a přispívají k posílení úlohy a zviditelnění Evropské unie ve světě.

Delegace proto svou činnost zaměřují jednak na udržování a posilování kontaktů s parlamenty těch států, které jsou tradičními partnery Evropské unie, a jednak na podporování hodnot, na nichž je založena Evropská unie, zejména zásady svobody, demokracie, dodržování lidských práv a základních svobod a zásady právního státu (článek 6 Smlouvy o Evropské unii) ve třetích zemích.

(2) Mezinárodní kontakty Parlamentu se řídí zásadami mezinárodního veřejného práva.

(3) Parlament v rámci mezinárodních kontaktů usiluje vždy, je-li to možné a vhodné, o posílení parlamentního rozměru mezinárodních vztahů.

(4) Delegace významně přispívají k činnosti stálých parlamentních výborů tím, že jim poskytují veškeré relevantní informace získané na meziparlamentních setkáních, a to v podobě dopisů zasílaných příslušnému výboru.

(5) Delegace při své činnosti úzce spolupracují s příslušnými subjekty Evropského parlamentu, zejména s příslušnými parlamentními výbory, a rovněž s nimi koordinují svoji činnost a vstupují do vzájemné interakce.

(6) Každá delegace má stejný počet řádných členů a náhradníků.

(7) Počet členů stálých delegací ve vícestranném shromáždění by v zásadě neměl být větší než počet členů tohoto shromáždění.

Článek 4 *Pravomoci meziparlamentních delegací*

Stálé meziparlamentní delegace jsou nápomocny podle své geografické oblasti působnosti parlamentním výborům a dalším orgánům EP v jejich práci a poskytují jim systematicky podklady pro diskusi, zejména pokud jde o:

² Viz seznam v příloze I a příklad v příloze III.

³ Viz seznam v příloze I a příklad v příloze II.

- stav dvoustranných meziparlamentních vztahů,
- lidská práva, ochranu menšin a podporu demokratických hodnot v obecném kontextu politiky vedené v této oblasti Evropskou unií a v souladu se stanovisky přijatými Parlamentem,
- stav dvoustranných politických, hospodářských, finančních a sociálních vztahů,
- hodnocení mezinárodních dohod uzavřených mezi Evropskou unií a třetími zeměmi,
- vnější aspekty politik Unie v oblasti vnitřního trhu,
- demokratickou kontrolu využívání nástrojů Evropské unie pro financování vnější činnosti, včetně posuzování účinnosti unijních projektů financovaných z rozpočtu Unie na základě výsledků dosažených v daném místě,
- realizaci doporučení vydaných během misí vysílaných ke sledování průběhu voleb v úzké spolupráci s příslušnými parlamentními výbory. Znalosti a zkušenosti stálých meziparlamentních delegací využívají i mise vysílané ke sledování průběhu voleb.

Článek 5 Politické priority

- (1) Delegace svou činností přispívají k realizaci politických a legislativních priorit Parlamentu stanovených plenárním shromážděním a jeho různými orgány.
- (2) Delegace by měly reprezentovat postoj Parlamentu, jak byl přijat v plénu, a zohledňovat stanovisko příslušných odpovědných výborů. Výbory by naproti tomu měly řádně zohledňovat příspěvek a externí odborné zkušenosti příslušné delegace.
- (3) V reakci na událost velkého politického nebo legislativního významu nebo s cílem předjímat významný politický vývoj může Konference předsedů schválit v jednotlivých případech pracovní cesty *ad hoc* s cílem účinně reagovat na politický vývoj v příslušné zemi nebo v příslušném regionu, jak je uvedeno v článku 21.

Článek 6 Harmonogram pracovních cest

- (1) Všechny pracovní cesty, které hodlá stálá meziparlamentní delegace podniknout do třetí země nebo třetích zemí podle článku 8, se uskuteční obecně během týdnů vyhrazených pro vnější činnost Parlamentu v týdnech vyhrazených pro volební obvody v harmonogramu činnosti Parlamentu, s výjimkou případů, kdy to neumožňuje harmonogram činnosti jejich protějšků ze třetí země nebo mezinárodní organizace mimo strukturu EU.
- (2) Pokud to je možné, delegace *ad hoc* uskuteční pracovní cesty během týdnů vyhrazených pro vnější činnost Parlamentu.

POVOLENÍ UDĚLOVANÁ PŘED KONÁNÍM MEZIPARLAMENTNÍCH SETKÁNÍ A PRO PRÁCI DELEGACÍ

Článek 7

Zásady pro udělování povolení

- (1) Všechna meziparlamentní setkání musí být předem povolena Konferencí předsedů na základě žádosti podané s dostatečným časovým předstihem.
- (2) Veškerá povolení musí být řádně odůvodněna a založena na jasném a konkrétním mandátu. Povolení se udělují se zřetelem k politickým postojům Parlamentu uvedeným v článku 5.

Článek 8

Udělování povolení pro běžnou činnost

(1) Řádná meziparlamentní setkání povoluje Konference předsedů formou šestiměsíčního programu pokrývajícího všechny stálé meziparlamentní delegace.

(2) Konference předsedů delegací předloží šestiměsíční návrh programu s dostatečným časovým předstihem.

Návrh programu:

- obsahuje návrhy meziparlamentních setkání předložené stálými meziparlamentními delegacemi,
- je vypracován na základě politických priorit a pracovních programů příslušných parlamentních výborů uvedených v článku 5,
- je vypracován s ohledem na veškeré zahraniční pracovní cesty různých subjektů Evropského parlamentu v daném období, včetně priorit stanovených Konferencí předsedů výborů,
- obsahuje jasné a konkrétní cíle pro příslušnou delegaci,
- zohledňuje omezení z hlediska harmonogramu pracovních cest uvedeného v článku 6,
- vyžaduje, aby bylo konečné povolení pro každou pracovní cestu delegace založeno na tematickém programu.

(3) Každá stálá meziparlamentní delegace může pořádat jedno meziparlamentní setkání ročně, pokud není mezinárodními dohodami stanoveno jinak.

Setkání by mělo být založeno na tematicky zaměřeném programu. Meziparlamentní setkání se zpravidla konají střídavě v jednom z pracovních míst Parlamentu a v dotyčné třetí zemi / dotyčných třetích zemích.

(4) Každá stálá meziparlamentní delegace příslušná pro více než jednu zemi může pořádat meziparlamentní setkání ve více než jedné z těchto zemí ročně; postup pro udělování povolení uvedený v článku 8 se uplatní obdobně.

(5) Aby bylo smíšeným parlamentním výborům, výborům pro parlamentní spolupráci a delegacím v parlamentních shromážděních umožněno vykonávat povinnosti, které jim byly závazně uloženy mezinárodními právními nástroji, jsou delegace Parlamentu oprávněny do těchto výborů a parlamentních shromáždění vyslat tolik členů, kolik stanovuje příslušný mezinárodní právní nástroj, a organizovat svou činnost příslušným způsobem.

(6) Vypočteno na období dvou kalendářních let nepřekročí celkový počet členů, jimž bude povoleno účastnit se pracovních cest stálé meziparlamentní delegace do dotyčné třetí země / dotyčných třetích zemí, 50 % z celkového počtu řádných členů příslušné stálé delegace. Každé volební období se proto rozdělí na dvě části o délce dvou kalendářních roků.

Delegace pro vztahy s Parlamentním shromážděním NATO je obdobně oprávněna vyslat takový počet členů, který je určen v souladu s jednacím řádem tohoto shromáždění.

Šestiměsíční program pro rok, v němž se konají volby, nezahrnuje meziparlamentní setkání ve třetích zemích v období od 1. května do 30. září tohoto roku. Šestiměsíční program náležitě zohlední zvláštnosti daného volebního roku. Kvóty platné pro volební rok představují polovinu kvót stanovených pro referenční období rozdělených rovnoměrně do dvou šestiměsíčních období.

(7) Předsedové stálých meziparlamentních delegací jsou oprávněni účastnit se každé cesty nad rámec kvóty stanovené v odstavci 6.

Článek 9

Schůze stálých meziparlamentních delegací a jejich předsednictev

(1) Stálé meziparlamentní delegace pořádají pravidelné schůze v jednom z pracovních míst Parlamentu, aby posoudily situaci v dotyčné třetí zemi / dotyčných třetích zemích a další související otázky s cílem plnit úkoly uvedené v článku 4.

(2) Tyto schůze jsou v zájmu maximální koordinace a soudržnosti pořádány v úzké spolupráci s příslušnými parlamentními výbory a pokud možno v termínech, které se nekryjí se schůzemi těchto výborů, aby se diskuse mohli účastnit jejich zpravodajové i ostatní členové výborů.

(3) Externí schůze delegací i jejich předsednictev se v zásadě konají pokud možno v době bezprostředně před konáním plenárních zasedání příslušného vícestranného shromáždění nebo po jejich skončení.

(4) Předsednictva vícestranných shromáždění se scházejí v době bezprostředně před konáním jejich plenárních zasedání či po jejich skončení nebo prostřednictvím videokonferencí.

Článek 10

Délka pracovních cest

(1) Délka pracovních cest je zpravidla omezena na pět pracovních dnů včetně dopravy.

(2) Pokud delegace příslušná pro více zemí navštěvuje více než jednu z těchto zemí nebo pokud je do cílové destinace špatné spojení, může delegace v řádně odůvodněných případech výjimečně obdržet až dva další dny.

Článek 11

Povinnost členů podílet se na práci delegace

(1) Členové se aktivně účastní:

- a) schůzí stálých meziparlamentních delegací,
- b) meziparlamentních setkání pořádaných u příležitosti návštěvy delegací ze třetích zemí v Parlamentu v jednom z jeho pracovních míst,
- c) celého programu dohodnutého s hostitelským parlamentem / hostitelskými parlamenty nebo hostitelskou zemí / hostitelskými zeměmi při zahraniční pracovní cestě delegace do této země / těchto zemí.

(2) Pro každou pracovní schůzi je členům předložena oficiální prezenční listina, která je přiložena k zápisům ze schůzí stálých meziparlamentních delegací a k politickým závěrům a zjištěním, která po meziparlamentních setkáních předkládají předsedové delegací.

Článek 12

Jmenovité udělování povolení pro pracovní cesty

(1) Řádní členové stálých meziparlamentních delegací jsou oprávněni k účasti na meziparlamentních setkáních, která se nekonají v pracovních místech Parlamentu. Pokud se cesty nemůže zúčastnit řádný člen, může být nahrazen některým ze stálých náhradníků nebo, pokud není náhradník k dispozici, členem meziparlamentního shromáždění zajišťujícího tuto delegaci, jmenovaným politickou skupinou, k níž náleží řádný člen.

(2) Předseda delegace rozhoduje, pokud možno ve shodě se členy předsednictva delegace, politickými skupinami a nezařazenými poslanci zastoupenými v delegaci, o tom, kteří členové jsou oprávněni účastnit se pracovních cest mimo pracovní místa Parlamentu.

Pokud není dosaženo shody, rozhodne předseda o tom, kteří členové jsou oprávněni účastnit se pracovních cest, a to na základě účasti členů delegace a stálých náhradníků na předchozích schůzích stálých meziparlamentních delegací a meziparlamentních setkáních.

(3) Stávající zpravodaj či zpravodajové výboru jsou systematicky zváni k účasti v delegaci vyslané na pracovní cestu mimo pracovní místa Parlamentu, pokud je to odůvodněno programem příslušného meziparlamentního setkání.

PRŮBĚH MEZIPARLAMENTNÍCH SETKÁNÍ

Článek 13

Složení oficiálních delegací Evropského parlamentu na pracovních cestách

(1) Delegace se skládají výlučně z poslanců pověřených podle článku 12 a mohou je doprovázet:

- a) zaměstnanci sekretariátu Parlamentu, jejichž jméno je uvedeno na organizačním plánu vypracovaném příslušnými generálními ředitelstvími a schválenými jejich generálními řediteli;
- b) zaměstnanci každé politické skupiny zastoupené v delegaci, jejichž jména musí být úředně oznámena sekretariátu Parlamentu.

(2) Členem delegace nesmí být žádná jiná osoba, včetně asistentů poslanců, ani ji nesmí doprovázet.

(3) Na práci delegace se mohou se svolením jejího předsedy podílet zástupci a úředníci ostatních institucí a agentur Společenství.

Článek 14 Chování členů delegace

Členové delegací se řídí těmito zásadami:

- a) informační dokumenty vypracované jménem delegací a projevy řečníků, kteří byli jmenováni delegacemi, aby se vyjádřili k různým bodům pořadu jednání schůzí, musí vyjadřovat názory a stanoviska, které Evropský parlament zaujal ve svých usneseních;
- b) jestliže členové zaujmou osobní stanovisko nebo stanovisko jménem své skupiny, musí to jasně oznámit;
- c) členové plně spolupracují s předsedou delegace při dodržení podmínek práce v delegaci, zejména schází-li se delegace mimo Evropskou unii.

Článek 15 Společná prohlášení a vztahy s tiskem

(1) V případě stálých meziparlamentních delegací se tiskových konferencí může účastnit pouze předseda, který jako jediný vydává tisková prohlášení o činnosti delegace nebo společně s předsedou partnerské delegace podepisuje dvoustranná prohlášení. Tato prohlášení nesmějí být v rozporu s názory uvedenými v usneseních přijatých Parlamentem.

(2) Podle čl. 214 odst. 1 druhého pododstavce jednacího řádu mohou smíšené parlamentní výbory a výbory pro parlamentní spolupráci vydávat doporučení.

(3) Při jednáních se třetími stranami a s tiskem nejsou předsedové delegací oprávněni vystupovat jménem Evropského parlamentu, ale pouze jménem příslušné delegace.

Článek 16 Pravomoci předsedů delegací v případě závažných, nepředvídatelných a nevyhnutelných událostí

V případě závažných, nepředvídatelných a nevyhnutelných událostí jsou předsedové příslušných delegací (nebo jejich zástupci) oprávněni přijmout veškerá nezbytná opatření k zajištění bezpečnosti delegace a jejího doprovodu sestavených podle článku 13 a v případě potřeby zajistit jejich co nejrychlejší návrat, přičemž se předsedové nebo jejich zástupci musí bezodkladně spojit s příslušnými službami generálního sekretariátu Parlamentu.

BEZPEČNOST DELEGACÍ VE TŘETÍCH ZEMÍCH

Článek 17

Zásady bezpečnosti parlamentních delegací ve třetích zemích

Bezpečnostní opatření delegací ve třetích zemích musí splňovat tyto zásady:

a) Ve všech fázích, tj. při plánování pracovní cesty, podání žádosti o její schválení Konferencí předsedů, během pracovní cesty a při návratu delegace, je třeba považovat za prioritu zajištění bezpečnosti delegace a osob, které ji v souladu s článkem 13 doprovázejí.

b) Jakmile je pracovní cesta delegace schválena, její předseda, kterému je nápomocen sekretariát, přijme veškerá nezbytná opatření k zajištění bezpečnosti delegace a osob, které ji v souladu s článkem 13 doprovázejí. Odpovědnost nese Parlament.

Pro tyto účely je k těmto prováděcím ustanovením připojen jako příloha IV protokol o mimořádných situacích během služebních cest mimo tři pracovní místa Parlamentu, v němž jsou stanoveny postupy pro přípravu a vlastní průběh pracovní cesty a po návratu z této cesty.

VZTAHY STÁLÝCH MEZIPARLAMENTNÍCH DELEGACÍ S OSTATNÍMI PARLAMENTNÍMI ORGÁNY

Článek 18

Povinnosti předsedů delegací po meziparlamentních setkáních

(1) Předsedové delegací zašlou zpravidla do jednoho měsíce po meziparlamentním setkání předsedovi Výboru pro zahraniční věci, předsedovi Výboru pro rozvoj a předsedům ostatních dotyčných výborů či podvýborů zprávu o výsledcích setkání, kterou případně doplní ústním vyjádřením před výše uvedenými výbory. Tyto zprávy mohou obsahovat návrhy týkající se následných opatření, která považuje delegace za vhodná.

(2) Na vyzvu Konference předsedů mohou předsedové delegací na plenárním zasedání vydat prohlášení o výsledcích meziparlamentního setkání.

Článek 19

Spolupráce mezi parlamentními výbory a stálými meziparlamentními delegacemi

(1) Při přípravě meziparlamentního setkání nebo služební cesty zašlou předsedové výborů formou dopisu příslušným předsedům delegací na jejich žádost příslušná politická stanoviska, jak se požaduje v článku 5.

(2) Předsedové delegací zašlou zpravidla do jednoho měsíce po meziparlamentním setkání předsedovi Výboru pro zahraniční věci, předsedovi Výboru pro rozvoj a předsedům ostatních dotyčných výborů či podvýborů zprávu o výsledcích setkání, kterou případně doplní ústním vyjádřením před výše uvedenými výbory. Tyto zprávy obsahují návrhy týkající se následných opatření, která považuje delegace za vhodná, a případně také podklady pro legislativní proces.

(3) Na vyzvu Konference předsedů mohou předsedové delegací na plenárním zasedání vydat prohlášení o výsledcích meziparlamentního setkání.

(4) Podle přílohy VI oddílů I, II a III jednacího řádu Parlamentu koordinují Výbor pro zahraniční věci a Výbor pro rozvoj práci stálých meziparlamentních delegací spadajících do jejich působnosti, zatímco Výbor pro mezinárodní obchod zajišťuje styky se stálými meziparlamentními delegacemi, které odpovídají za hospodářské a obchodní aspekty vztahů se třetími zeměmi.

(5) Důrazně se doporučuje, aby na společných schůzích parlamentních výborů a delegací v pracovních místech Parlamentu došlo:

- k intenzivnější spolupráci a zajištění synergického působení, pokud jde o legislativní a politické návrhy;
- k co největšímu využití veškerých poznatků delegací o třetích zemích, se zvláštním důrazem na poznatky ohledně horizontálních témat, jimiž se výbory zabývají;
- k zajištění účinného využití času a jiných zdrojů.

Článek 20

Konference předsedů delegací

(1) Konference předsedů delegací vytvořená podle článku 30 jednacího řádu Parlamentu pravidelně projednává všechny otázky spojené s řádným fungováním stálých delegací.

(2) Předsedové Výboru pro zahraniční věci, Výboru pro rozvoj a Výboru pro mezinárodní obchod se z titulu své funkce účastní práce Konference předsedů delegací.

(3) Konference předsedů delegací vypracuje návrh šestiměsíčního programu meziparlamentních setkání a delegací vyslaných na mnohostranná parlamentní shromáždění, který musí odpovídat harmonogramu pracovních cest uvedenému v článku 6 a kritériím stanoveným v článku 8 a který se předkládá Konferenci předsedů ke schválení v dostatečném předstihu před začátkem šestiměsíčního období, k němuž se vztahuje.

JINÉ DELEGACE

Článek 21

Delegace ad hoc

(1) V reakci na nepředvídanou událost, která má zásadní politický nebo legislativní význam, může Konference předsedů v návaznosti na řádně odůvodněný návrh politické skupiny, Výboru pro zahraniční věci, Výboru pro rozvoj nebo Výboru pro mezinárodní obchod povolit vyslání delegace ad hoc, přičemž stanoví cíle, působnost, očekávané výsledky a dobu její působnosti. Delegaci ad hoc tvoří kromě osob jmenovaných podle čl. 12 odst. 3 zpravidla sedm členů jmenovaných politickými skupinami v souladu s d'Hondtovým rotačním systémem, který se vztahuje i na nezařazené poslance. Za mimořádných okolností a z náležitě doložených politických důvodů může Konference předsedů povolit vyslání delegace ad hoc, která bude mít více nebo méně než sedm členů. Delegace ad hoc si před svým odjezdem případně zvolí předsedu.

- Jestliže se mandát delegace ad hoc týká země nebo oblasti spadající do působnosti některé ze stálých delegací, jsou členové delegace ad hoc podle možnosti jmenováni případně z řad členů těchto delegací a příslušných výborů.

- Členem delegace ad hoc může být předseda některé z příslušných stálých delegací. Pokud některý parlamentní výbor jmenoval pro danou zemi nebo téma zpravodaje, je do delegace ad hoc přizván také tento zpravodaj. Pokud tento předseda nebo zpravodaj náleží k politické skupině, které nebylo podle d'Hondtova rotačního systému přiděleno místo v delegaci ad hoc, odpovídající počet míst se na žádost dané politické skupiny automaticky přidává a následně doplňuje do d'Hondtova rotačního systému. Toto automatické doplnění provede koordinující politická skupina, aniž by bylo třeba dalšího rozhodnutí Konference předsedů.

Podle přílohy VI oddílů I, II a III jednacího řádu Parlamentu koordinují Výbor pro zahraniční věci a Výbor pro rozvoj činnosti delegací ad hoc spadajících do jejich působnosti a Výbor pro mezinárodní obchod zajišťuje spojení s delegacemi ad hoc, které se zabývají hospodářskými a obchodními aspekty vztahů se třetími zeměmi.

(2) Parlamentní výbory mohou Konferenci předsedů předkládat také řádně odůvodněné žádosti o vyslání delegace ad hoc:

- na mezinárodní konference;
- do mezinárodních organizací, jejichž činnost spadá podle přílohy VI jednacího řádu do jejich výborové působnosti;
- do třetích zemí za účelem setkání se svými specializovanými protějšky, pokud jde o konkrétní otázky spojené s aktuální legislativní nebo kontrolní činností, jestliže:
 - se jedná o delegace zabývající se tématem, které spadá do působnosti daného výboru,
 - tyto delegace mají velký význam pro budoucí vývoj evropské politiky nebo evropských právních předpisů v dané oblasti,
 - tyto delegace umožňují svým členům plně se zapojit do programu s ohledem na platná pravidla daného orgánu,
 - účastníci jsou z příslušných výborů.

(3) Články 9 a 11, čl. 12 odst. 1 a 2, články 13 a 14, čl. 15 odst. 1 a 3 a články 16 a 17 se použijí obdobně.

(4) Po skončení pracovní cesty předloží případně předseda delegace ad hoc Konferenci předsedů a příslušným výborům podrobnou písemnou zprávu o tom, do jaké míry byly cíle této cesty splněny, a případně před těmito výbory vystoupí s ústním prohlášením.

SPOLEČNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 22

Tlumočení a překlad

(1) Na schůze delegací se vztahují ustanovení pravidel pro uplatňování mnohojazyčnosti, která byla přijata předsednictvem dne 16. června 2014.

(2) Jazyky kandidátských zemí se pro účely provádění těchto ustanovení považují za úřední jazyky Evropské unie.

(3) Dokumenty se překládají nejvýše do tří úředních jazyků zvolených příslušnou delegací.

(4) O odchylky od těchto ustanovení lze požádat předsedu Evropského parlamentu. Rozhodnutí předsedy je konečné.

Článek 23
Cestovní náklady a výdaje

Členové jsou oprávněni cestovat letadlem v „business“ třídě, přičemž cesta je jim uhrazena po předložení letenky. Při úhradě dalších nákladů a proplácení denních příspěvků se obdobným způsobem použije systém používaný v případě pracovních cest spojených s plenárním zasedáním.

Článek 24
Statistika

Aby bylo Konferenci předsedů umožněno účinně kontrolovat a hodnotit činnost delegací, předloží příslušné služby generálního sekretariátu Parlamentu do 1. února každého roku zprávu se statistickými údaji o cestách poslanců, které byly povoleny podle těchto prováděcích ustanovení a které se uskutečnily v předešlém kalendářním roce. Tyto statiky zahrnují kromě zvláštních požadavků politických skupin i informace o počtu a druhu pracovních cest, počtu poslanců, kteří se zúčastnili každé pracovní cesty, a přehled o účastnících každé pracovní cesty podle politických skupin.

Článek 25
Zrušení dřívějších ustanovení – vstup v platnost

- (1) Toto rozhodnutí nahrazuje rozhodnutí o prováděcích ustanoveních týkajících se práce delegací, které bylo přijato v pozměněné podobě Konferencí předsedů dne 21. září 2006.
- (2) Toto rozhodnutí v platném znění vstupuje v platnost dnem přijetí, vyjma změn článku 10, které vstoupí v platnost dne 1. ledna 2016.

PŘÍLOHA I

Seznam stálých meziparlamentních delegací a počet jejich členů³

a) Evropa, západní Balkán a Turecko

Delegace ve Smíšeném parlamentním výboru EU-Bývalá jugoslávská republika Makedonie: 13 členů

Delegace ve Smíšeném parlamentním výboru EU-Turecko: 25 členů

Delegace pro vztahy se Švýcarskem a Norskem, ve Smíšeném parlamentním výboru EU-Island a ve Smíšeném parlamentním výboru Evropského hospodářského prostoru: 17 členů

Delegace v Parlamentním výboru pro stabilizaci a přidružení EU-Srbsko: 15 členů

Delegace v Parlamentním výboru pro stabilizaci a přidružení EU-Albánie: 14 členů

Delegace v Parlamentním výboru pro stabilizaci a přidružení EU-Černá Hora: 14 členů

Delegace pro vztahy s Bosnou a Hercegovinou a s Kosovem: 13 členů⁴

b) Rusko, státy Východního partnerství

Delegace ve Výboru pro parlamentní spolupráci EU-Rusko: 31 členů

Delegace v Parlamentním výboru pro přidružení EU-Ukrajina: 16⁵ členů

Delegace v Parlamentním výboru pro přidružení EU-Moldavsko: 14⁶ členů

Delegace pro vztahy s Běloruskem: 12 členů

Delegace ve výborech pro parlamentní spolupráci EU-Arménie a EU-Ázerbájdžán a v Parlamentním výboru pro přidružení EU-Gruzie: 18 členů⁷

c) Maghreb, Mašrek, Izrael a Palestina

Delegace pro vztahy s(e):

– Izraelem: 18 členů

– Palestinou: 18 členů⁸

– zeměmi Maghrebu a Arabskou maghrebskou unií: 18 členů

– zeměmi Mašreku: 18 členů

d) Arabský poloostrov, Irák a Írán

Delegace pro vztahy s:

– Arabským poloostrovem: 15 členů

– Irákem: 8 členů

– Íránem: 12 členů

³Rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 16. července 2014 o početním složení meziparlamentních delegací (P8_TA(2014)0005).

⁴Úkolem této delegace je zajistit politický dialog na parlamentní úrovni mezi EU a Bosnou a Hercegovinou v souladu s předchozí praxí uplatňovanou v regionu v obdobných případech (rozhodnutí Konference předsedů ze dne 2. července 2015 přijaté poté, co dne 1. června 2015 vstoupila v platnost dohoda o stabilizaci a přidružení uzavřená mezi EU a Bosnou).

⁵Aktualizace názvů po podpisu dohody o přidružení mezi EU a Ukrajinou (Úř. věst. L 161, 29.5.2014, s. 3), která je zčásti a prozatímně uplatňována ode dne 1. listopadu 2014, a nahrazuje tak dohodu o partnerství a spolupráci mezi EU a Ukrajinou.

⁶Aktualizace názvů po podpisu dohody o přidružení mezi EU a Moldavskem (Úř. věst. L 260, 30.8.2014, s. 4), která je zčásti a prozatímně uplatňována ode dne 1. září 2014, a nahrazuje tak dohodu o partnerství a spolupráci mezi EU a Moldavskem.

⁷Aktualizace názvů po podpisu dohody o přidružení mezi EU a Gruzii (Úř. věst. L 261, 30.8.2014, s. 4), která je zčásti a prozatímně uplatňována ode dne 1. září 2014, a nahrazuje tak dohodu o partnerství a spolupráci mezi EU a Gruzii. Delegace v Parlamentním výboru pro přidružení EU-Gruzie byla zřízena jako zvláštní a neutrální delegace v rámci stávající delegace (rozhodnutí Konference předsedů ze dne 8. ledna 2015).

⁸Rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 9. září 2015 o početním složení meziparlamentních delegací (P8_TA(2015)0297).

e) Americký kontinent

Delegace pro vztahy s(e):

- Spojenými státy: 58 členů
- Kanadou: 16 členů
- Brazílskou federativní republikou 14 členů
- zeměmi Střední Ameriky: 15 členů
- zeměmi Andského společenství: 12 členů
- Mercosurem: 19 členů

Delegace ve Smíšeném parlamentním výboru EU-Mexiko: 14 členů

Delegace ve Smíšeném parlamentním výboru EU-Chile: 15 členů

Delegace v Parlamentním výboru Cariforum-EU: 15 členů

f) Asie/Tichomoří

Delegace pro vztahy s(e):

- Japonskem: 24 členů
- Čínskou lidovou republikou: 37 členů
- Indií: 24 členů
- Afghánistánem: 8 členů
- zeměmi jižní Asie: 15 členů
- zeměmi jihovýchodní Asie a Sdružením států jihovýchodní Asie (ASEAN): 26 členů
- Korejským poloostrovem: 12 členů
- Austrálií a Novým Zélandem: 12 členů

Delegace ve Výborech pro parlamentní spolupráci EU-Kazachstán, EU-Kyrgyzstán, EU-Uzbekistán a EU-Tádžikistán a pro vztahy s Turkmenistánem a Mongolskem: 19 členů

g) Afrika

Delegace pro vztahy s:

- Jihoafrickou republikou: 16 členů
- Panafrickým parlamentem: 12 členů

h) Mnohostranná shromáždění

Delegace ve Smíšeném parlamentním shromáždění AKT-EU: 78 členů

Delegace v Parlamentním shromáždění Unie pro Středomoří: 49 členů

Delegace v Parlamentním shromáždění EU-Latinská Amerika: 75 členů

Delegace v Parlamentním shromáždění Euronest: 60 členů

Delegace pro vztahy s Parlamentním shromážděním NATO: 10 členů

PŘÍLOHA II

Příklad smíšeného parlamentního výboru

Dohoda zakládající přidružení mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Chilskou republikou na straně druhé – závěrečný akt

Úřední věstník L 352, 30.12.2002 s. 3–1450

Článek 9

Parlamentní výbor pro přidružení

1. Zřizuje se parlamentní výbor pro přidružení. Slouží jako fórum pro poslance Evropského parlamentu a Chilského národního kongresu (Congreso Nacional de Chile) k setkávání a výměně názorů. Schází se ve lhůtách, které si sám určí.
2. Parlamentní výbor pro přidružení se skládá z poslanců Evropského parlamentu na jedné straně a z členů Chilského národního kongresu (Congreso Nacional de Chile) na straně druhé.
3. Parlamentní výbor pro přidružení přijme svůj jednací řád.
4. Parlamentnímu výboru pro přidružení střídavě předsedají zástupce Evropského parlamentu a zástupce Chilského národního kongresu (Congreso Nacional de Chile) v souladu s ustanoveními jeho jednacího řádu.
5. Parlamentní výbor pro přidružení může od Rady přidružení požadovat relevantní informace o uplatňování této dohody, přičemž Rada přidružení mu je musí poskytnout.
6. Parlamentní výbor pro přidružení je informován o rozhodnutích a doporučeních Rady přidružení.
7. Parlamentní výbor pro přidružení může podávat doporučení Radě přidružení.

PŘÍLOHA III

Příklad výboru pro parlamentní spolupráci

Dohoda o partnerství a spolupráci zakládající partnerství mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Ruskou federací na straně druhé – Protokol 1 o zřízení kontaktní skupiny pro uhlí a ocel – Protokol 2 o vzájemné správní pomoci za účelem správného používání celních předpisů – závěrečný akt – výměna korespondence – zápis o podepsání dohody

Úřední věstník L 327, 28.11.1997 s. 3–69

Článek 95

Zřizuje se parlamentní výbor pro spolupráci. Schází se ve lhůtách, které si sám určí.

Článek 96

1. Parlamentní výbor pro spolupráci se skládá z poslanců Evropského parlamentu na jedné straně a z poslanců Federálního shromáždění Ruské federace na straně druhé.
2. Parlamentní výbor pro spolupráci přijme svůj jednací řád.
3. Parlamentnímu výboru pro spolupráci střídavě předsedá poslanec Evropského parlamentu a poslanec Federálního shromáždění Ruské federace v souladu s ustanoveními jeho jednacího řádu.

Článek 97

Parlamentní výbor pro spolupráci může od Rady pro spolupráci požadovat relevantní informace o uplatňování této dohody, přičemž Rada pro spolupráci mu je musí poskytnout.

Parlamentní výbor pro spolupráci je informován o rozhodnutích a doporučeních Rady pro spolupráci.

Parlamentní výbor pro spolupráci může podávat doporučení Radě pro spolupráci.

PŘÍLOHA IV

PROTOKOL O MIMOŘÁDNÝCH SITUACÍCH BĚHEM SLUŽEBNÍCH CEST MIMO TŘI PRACOVNÍ MÍSTA PARLAMENTU⁹

Článek 1: Předmět protokolu

Protokol se vztahuje na všechny naléhavé situace, k nimž by mohlo dojít během:

- a) služební cesty uvedené v čl. 10 odst. 1 písm. a) a čl. 10 odst. 2 a 2a prováděcích opatření ke statutu poslanců, která se koná mimo tři pracovní místa Evropského parlamentu a kterou schválil předseda, Konference předsedů nebo předsednictvo;
- b) služební cesty politických skupin Evropského parlamentu, požádá-li o ni dotyčná politická skupina.

Článek 2: Popis naléhavých situací, na něž se protokol vztahuje

Za naléhavou situaci se považuje jakákoli situace ohrožující bezpečnost nebo zdraví osob, která vyžaduje okamžité řešení. Tato situace může nastat v důsledku:

- války, teroristických či trestných činů nebo jiného nepřátelského chování,
- přírodních katastrof,
- nehod s újmou na zdraví nebo materiální škodou,
- vážných zdravotních problémů, které vyžadují naléhavé lékařské ošetření nebo okamžitou hospitalizaci.

Článek 3: Vytvoření krizové jednotky

Řešením mimořádných situací uvedených v článku 2 bude pověřena krizová jednotka, kterou pro tento účel ustaví generální tajemník. Tato jednotka je tvořena především zástupci útvarů, jejichž úkolem je přijímat nutná opatření odpovídající povaze krizové situace, a svou činnost zahájí automaticky po vyhlášení naléhavé situace s cílem zajistit pomoc a případně repatriaci dotčených osob.

Článek 4: Vypracování a zveřejnění seznamu osob účastnících se služebních cest

(1) Informace týkající se služebních cest podle článku 1 schválených příslušným orgánem jsou společně se seznamem jmenovaných účastníků vedeny v centrální databázi, která je pravidelně aktualizována tak, aby zohlednila veškeré změny.

(2) Pokud služební cestu uvedenou v článku 1 uskuteční poslanci bez doprovodu úředníka či jiného zaměstnance Parlamentu, příslušné správní útvary zajistí, aby tito poslanci byli zapsáni na výše uvedený seznam a aby byli informováni o tom, jak se mohou spojit s asistenční službou.

⁹ Obdobně se tato příloha vztahuje i na cesty poslanců Evropského parlamentu schválené odpovídajícím orgánem Smlouvy o Evropské unii podle jeho předpisů.

(3) Generální tajemník stanoví, který útvar odpovídá za aktualizaci uvedené centrální databáze.

Článek 5: Informační semináře o naléhavých situacích

(1) Cílem pravidelně pořádaných informačních seminářů o naléhavých situacích je zlepšit bezpečnostní stránku přípravy služebních cest a rozvíjet schopnost úředníků a dalších zaměstnanců Parlamentu předjímat, analyzovat a řešit krizové situace.

(2) Toto školení je povinné pro pracovníky útvarů odpovídajících za organizaci pracovních cest a pro zaměstnance, kteří mají poslance doprovázet. Pro cesty do zemí, které jsou považovány za velmi rizikové, je pořádáno zvláštní školení.

(3) Těchto informačních seminářů by se měli účastnit i dotčení poslanci. Pro poslance (zejména předsedy delegací a členy v čele delegací) lze také uspořádat zvláštní instruktáž.

Článek 6: Žádosti o schválení

(1) Pro všechny služební cesty do zemí mimo Evropskou unii vypracuje generální ředitelství pro vnější politiky bezpečnostní posudky daných zemí.

(2) Každá žádost předložená příslušným orgánům ke schválení služební cesty do země nebo zemí, které mohou pro poslance nebo zaměstnance představovat vysoké riziko, musí být doplněna orientačním posouzením tohoto rizika. Tento postup se použije pro pracovní cesty zahrnuté do ročních programů činnosti meziparlamentních delegací a delegací parlamentních výborů a pro cesty, které vyžadují zvláštní povolení nebo schválení ad hoc.

Článek 7: Vytvoření složky týkající se posouzení rizika

Před každou služební cestou mimo území Evropské unie se generální ředitelství nebo sekretariát politického orgánu či politické skupiny, které odpovídají za celkovou přípravu cesty (dále jen „příslušný správní orgán“), ujistí, že byla připravena následující dokumentace:

(1) Složka obsahující posouzení rizika v místě nebo místech cesty spojeného s politickou situací, trestnou činností nebo přírodními jevy. Tuto složku tvoří:

- všeobecný rozbor rizik v dotčené zemi / dotčených zemích vycházející z různých zdrojů informací, zejména z informací orgánů EU nebo mezinárodních organizací;
- konkrétní a podrobná analýza situace v místě / místech destinace vypracovaná na základě informací místních zástupců orgánů EU nebo mezinárodních organizací nebo představitelů místních, regionálních či celostátních orgánů dotčené země / dotčených zemí.

(2) Složku s posouzením rizika lze případně doplnit odbornými informacemi, včetně informací důvěrných, jež získalo ředitelství pro bezpečnost Evropského parlamentu, a jeho stanovisky k možným bezpečnostním opatřením.

(3) Vyžaduje-li to situace, složka obsahuje zdravotní doporučení lékařské služby.

(4) Složka musí také obsahovat žádost o schválení uvedenou v článku 6 protokolu, která bude předložena příslušnému orgánu v případě plánované služební cesty do vysoce rizikových zemí.

Článek 8: Vytvoření provozní složky / pohotovostní složky

Příslušný správní orgán musí během příprav služební cesty vypracovat složku s veškerými informacemi o organizaci cesty a jejích účastnících. Tato složka bude obsahovat:

- úplný program s uvedením míst pobytu a kontaktními údaji;
- seznam všech předpokládaných účastníků;
- podrobné informace o účastnících: skenované kopie pasů / průkazů totožnosti uvedených v již existujících databázích Parlamentu nebo v budoucí zabezpečené databázi, itinerář, čísla mobilních telefonů, kontaktní osoby pro případ nouze. Dále se pro jednotlivé účastníky vypracují důvěrné dokumenty obsahující veškeré užitečné informace pro případ akutních zdravotních problémů nebo hospitalizace (tyto důvěrné dokumenty jsou uchovávány v souladu s ustanoveními o ochraně osobních údajů a soukromí platnými v Evropském parlamentu). Účastníci ponese plnou odpovědnost v případě, že odmítnou nebo opomenou tyto informace sdělit nebo pokud poskytnou neúplné či nepřesné informace;
- v případě členských států EU adresu informačních kanceláří Evropského parlamentu a Komise (spolu s uvedením kontaktní osoby);
- v případě zemí mimo Evropskou unii kontaktní údaje velvyslanectví Evropské unie v místě / místech cesty (s uvedením kontaktní osoby);
- kontaktní údaje velvyslanectví a konzulárních úřadů členských států v místě / místech cesty.

Článek 9: Předávání informací

(1) Uvedené doklady budou předány generálnímu tajemníkovi alespoň tři pracovní dny před odjezdem a v naléhavých případech co nejdříve po schválení cesty, s výhradou změny těsně před odjezdem. Po jejich předání budou obsažené informace aktualizovány tak, aby zohledňovaly všechny provedené změny.

(2) Příslušný správní orgán neprodleně oznámí generálnímu tajemníkovi podrobnosti o všech událostech, které mohou vyžadovat úpravy vypracované složky s posouzením rizika, a to i v průběhu cesty a mise.

Článek 10: Povinné vybavení

Sekretariát orgánu organizujícího služební cesty v místě mise:

- má k dispozici telefonní a počítačové vybavení, které mu umožní kdykoli kontaktovat generální sekretariát Evropského parlamentu a zejména krizovou jednotku ustavenou generálním tajemníkem.

Článek 11: Postup, který musí úředníci a ostatní zaměstnanci pověřeni organizací služební cesty v místě dodržet v případě naléhavých situací

V naléhavých situacích úředníci a ostatní zaměstnanci pověřeni organizací služební cesty v místě:

- (1) okamžitě přijmou na základě rozhodnutí předsedy nebo poslance pověřeného vedením parlamentní delegace naléhavá opatření, která jsou nezbytná k ochraně zdraví a zajištění bezpečnosti osob a která odpovídají povaze konkrétní situace a charakteru místa, kde k ní došlo. Vyžadují-li to okolnosti, obrátí se s žádostí o pomoc na vnitrostátní orgány, velvyslanectví Evropské unie nebo velvyslanectví či konzulární úřady členských států v dotčené zemi;
- (2) kontaktují co nejrychleji krizovou jednotku generálního sekretariátu Evropského parlamentu, a to tak, že se prostřednictvím dostupných komunikačních prostředků telefonicky spojí s nepřetržitou asistenční službou, která byla zřízena pro tento účel, nebo zašlou e-mail či fax na určenou asistenční adresu či číslo;
- (3) dodržují pokyny krizové jednotky zřízené generálním tajemníkem (článek 3 tohoto protokolu).

Článek 12: Záruky Parlamentu

Parlament ručí za jakékoli rozhodnutí – logistické, finanční, či rozhodnutí týkající se zdraví nebo bezpečnosti –, které v zájmu ochrany tělesné integrity účastníků delegace přijme úředník zajišťující koordinaci v daném místě do doby, než naváže kontakt s krizovou jednotkou.

Při přijímání těchto opatření postupuje příslušný úředník s náležitou opatrností odpovídající okolnostem naléhavé situace a jedná obezřetně a odpovědně.

Článek 13: Vypracování zprávy o naléhavé situaci

Nastane-li naléhavá situace, informuje krizová jednotka soustavně kancelář generálního tajemníka a vypracuje zprávu o naléhavé situaci, na jejímž základě může generální tajemník informovat příslušné politické orgány.

Článek 14: Revize protokolu

Bude-li to nutné, bude tento protokol 12 měsíců po vstupu v platnost revidován s cílem zapracovat do něj změny, které se s ohledem na řešené situace ukáží jako nezbytné.